

Waarom Schiep God de Mensheid?

Waarom Schiep God de Mensheid?

De voormalige bibliothecaris van het Congres van de Verenigde Staten, Daniel J. Boorstin, heeft onlangs opgemerkt: “Door de geschiedenis heen heeft de mensheid gezocht naar antwoorden op de fundamentele levensvragen: Wie zijn we en waarom zijn we hier?”

Dit zijn essentiële vragen die iedereen zou moeten stellen. We kunnen hieraan nog enkele toevoegen: Wat is de mens? Waarom bestaan wij? Wat is ons lot? Waarom zijn we geschapen?

Vanuit een puur fysiek standpunt zijn mensen slechts fysiologische en chemische verschijnselen. Dat betekent dat we van materie zijn gemaakt—uit “het stof der aarde”, zoals de Bijbel het stelt.

Maar wat betekent het nu werkelijk om mens te zijn? Bestaan we slechts voor een korte tijd om dan voor altijd te verdwijnen? Of zijn we geschapen voor een speciaal doel? Wat onderscheidt ons van de dierenwereld? Wat maakt ons anders dan alle andere levende wezens?

Rechtstreekse, onomwonden Bijbelse antwoorden op deze vragen zullen ons voorzien van een juist begrip van onze menselijke voorbestemming en zullen een hoognodig licht werpen op het mysterie van ons bestaan.

Wat betekent het nu werkelijk om mens te zijn? Bestaan we alleen maar? Of zijn we geschapen met een speciaal doel? Wat maakt ons anders dan alle andere levende wezens?

IS ER IETS UNIEKS AAN DE MENS?

Vanuit een biologisch oogpunt is de mens een levend organisme. Onze samenstelling is chemisch. We hebben een geraamte, verschillende soorten weefsels, een zenuwstelsel, inwendige organen, een huid—alles samen maakt ons mens in fysieke en materiële zin.

Maar is er meer aangaande de mens dan we op het eerste gezicht kunnen zien? Is er iets unieks aan onze samenstelling en natuur? Is er iets dat ons uitsluitend fysieke en materiële gezichtsveld te boven gaat, iets dat wijst op een groter doel en grotere waardigheid, iets dat samenhangt met ons bestaan?

Waarom gedragen we ons zoals we doen? Waarom ervaren we morele beproevingen en verlangen we naar het onbe-

kende? Waarom streven we naar steeds grotere hoogten van ontdekking op vrijwel elk gebied van kennis en wetenschap? Waar komt onze hunkering naar kennis vandaan? Waarom hebben we een menselijke intelligentie die ons naar steeds hogere prestaties drijft in deze materiële wereld?

Academische studies naar de oorsprong van de mensheid blijken tot de moeilijkste van alle wetenschappen te behoren. Biochemicus Michael J. Behe heeft in zijn boek *Darwin's Black Box* overtuigend en met wetenschappelijk bewijs gedemonstreerd dat het volkomen onmogelijk is dat leven uit inerte materie is geëvolueerd.

De algemeen geaccepteerde evolutietheorie kan niet verklaren waarom we ontastbare dingen najagen, zoals schoonheid en hogere geestelijke verlangens. Ons verstand is veel te complex om zonder aanleiding of bij toeval te zijn ontstaan. De Bijbel vertelt ons ondubbelzinnig dat God de mens *heeft geschapen* (meer over dit onderwerp treft u aan in ons gratis boekje *Bestaat God?*).

Er is een grote noodzaak voor een beter begrip van onszelf. Ons gebrek aan zelfkennis is schrikbarend, vooral op het gebied van morele en geestelijke verantwoording en bestemming. We lijken zoveel meer te weten over het materiële, over de flora en de fauna van de aarde en zelfs over de samenstelling van de hemellichamen. Desondanks blijven immense gebieden van ons menselijk bestaan een duister mysterie.

De wereldomstandigheden zijn schrikbarend en escaleren regelmatig. De hoofdreden is *de mens zelf*. We dienen dringend te zoeken naar de grondoorzaken van onze morele en intellectuele tekortkomingen. Als we onze aangeboren nieuwsgierigheid van richting zouden veranderen van de hedendaagse, uitsluitend materialistische naar de meer lonende, geestelijke kant welke deze wereld mist, dan zou onze toekomst niet meer zo onberekenbaar zijn.

De mens heeft dringend behoefte aan een bron van kennis

We lijken zoveel te weten van materiële dingen, van de aardse flora en fauna, en zelfs van de werking van de hemellichamen. De immense regionen van ons menszijn blijven echter een mysterie.

buiten zichzelf—niet slechts betreffende het fysieke en het materiële, maar ook op het verstandelijke en vooral op het geestelijke gebied.

BEPERKINGEN VAN WETENSCHAP

Onze moderne beschaving is onvoldoende uitgerust om aan de geestelijke behoeften van haar inwoners te voldoen. Wetenschap, die tot het waarneembare—het meetbare—is beperkt, kan ons eenvoudigweg niet voorzien van alles wat wij over onszelf moeten weten. Filosofische speculaties zijn jammerlijk ontoereikende vervangingen voor goddelijk geopenbaarde kennis. Wat tevens van belang is aangaande het probleem om onszelf correct te begrijpen, is de geestelijke misleiding, beschreven in Openbaring 12:9, die de gehele wereld beïnvloedt.

Wat vandaag de dag zo weinig wordt begrepen, is dat ons verstand aan *geestelijke* wetten is onderworpen, die net zo onverbidlijk zijn als de *fysieke* wetten die de wetenschappers hebben ontdekt. Hoewel wij zwaartekracht niet kunnen zien, twijfelt niemand van ons aan het bestaan ervan. Net zoals zwaartekracht de werking van alle fysieke voorwerpen beïnvloedt en bepaalt, zo beïnvloeden en bepalen de *geestelijke* wetten onze acties en gedrag. Wij kunnen de geestelijke en morele wetten van God niet overtreden zonder dat we onszelf ernstige sancties op de hals halen.

De wetenschappelijke methode heeft andere beperkingen. De kwaliteiten die noch gewicht noch ruimtelijke dimensies hebben—zoals liefde, ijdel-

heid, haat, waardering van schoonheid, de inspiratie van een dichter of zelfs de aspiraties van een wetenschapper—kunnen wetenschappelijk niet worden becijferd.

Hoewel de wetenschap bijdraagt aan kennis van het geheim van de mensheid, kan slechts God ons vertellen *wie* wij zijn, *waarom* wij bestaan en *wat onze bestemming* is. Zijn Woord, de Bijbel, geeft invulling aan de ontbrekende dimensie in menselijke kennis.

Gods Woord beschouwt de mens als een geheel. De mens kan eenvoudigweg niet in verschillende, aparte delen worden gescheiden. Net zoals wij zouden ophouden te bestaan als onze organen van elkaar zouden zijn geïsoleerd, zo zouden wij ook minder menselijk zijn als onze geestelijke kwaliteiten niet aanwezig zouden zijn. Wij dienen onze intellectuele energieën te concentreren op de gehele man (of vrouw). Vooral het geestelijke aspect kan niet worden genegeerd.

Zoals wijlen Norman Cousins in zijn boek *Human Options* schreef: “Dat ‘iets’ dat de menselijke uniekheid bepaalt, kan

De wereldomstandigheden zijn werkelijk angstaanjagend en overschrijden al te vaak de grenzen van het aanvaardbare. De belangrijkste oorzaak is de mens zelf. We dienen dringend de onderliggende oorzaken van onze morele en intellectuele tekortkomingen te onderzoeken.

niet voldoende worden uitgedrukt met een bepaalde term. Zelfs de menselijke ‘geest’ en het ‘vermogen om te geloven’ zijn geen opsomming van die uniekheid.”

Vele factoren onderscheiden ons van het dierenrijk: ons spraakvermogen; onze visie of voorstellingsvermogen; ons bewustzijn van verleden, heden en toekomst; ons vermogen om te redeneren; onze superieure wiskundige bekwaamheid; ons lichaam en veel meer. Er is echter een belangrijker, algemene factor—ge-kenmerkt door volledigheid en compleetheid—namelijk onze *behoefte om te begrijpen*.

R.J. Berry benadrukt in zijn boek *God and Evolution* een belangrijk onderscheidend kenmerk, één die alle andere omvat en overtreft: “De belangrijkste factor voor het begrip van onze natuur, zoals die in de Bijbel wordt onderwezen, is het onderzoeken van de betekenis van *het beeld van God*, welke ons onderscheidt van de andere dieren” (nadruk onzerzijds).

DE MENS NAAR HET BEELD VAN GOD

Het boek Genesis vertelt ons dat God de mens naar *Zijn eigen beeld* heeft geschapen, dat Hij de mens van het stof van de aarde vormde en in zijn neusgaten de adem van het leven blies (Gen. 1:26-27; 2:7). Het feit dat God de mens naar Zijn beeld en gelijkenis schiep, omlijnt *het meest fundamentele verschil tussen mensen en andere schepselen*. Alle andere onderscheidende kenmerken tussen de mens en de dierenwereld vallen binnen dit brede spectrum.

Het *beeld van God* verschaft speciale betekenis, harmonie, intelligentie en ontwerp aan het menselijke leven. Mens-zijn betekent *naar het beeld van God* te zijn geschapen. Dit is de stellige getuigenis van de Bijbel!

Drie verzen in Genesis verwijzen naar de schepping van de mens naar het beeld van God (Gen. 1:26-27; 9:6). Zoals wij zullen zien, tonen zij aan dat “het beeld van God” van essentieel belang is voor het grote doel van de mensheid op aarde. Het

Onze moderne beschaving is slecht uitgerust om aan de geestelijke behoeften van haar inwoners te voldoen.

zijn niet alleen verklaringen van historische waarheid; zij verwijzen rechtstreeks naar de ontzagwekkende bestemming van de mens.

Wij beginnen onze formele studie met een overzicht van dit boeiende onderwerp.

Volgens het verhaal van Genesis creëerde God de mens naar Zijn beeld en gelijkenis. Dit is het meest fundamentele verschil tussen mensen en andere schepselen.

Wat leert het eerste hoofdstuk van Genesis ons over het beeld van God?

“En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde . . .” (Genesis 1:26).

De mens staat apart van alle andere levende wezens vanwege zijn relatie met God. De flora en fauna waren reeds geschapen toen God de mens in beeld bracht. De mens was de kroon op de fysieke schepping en werd ontworpen om erover te heersen. Van alles wat God schiep, werd enkel de mens gemaakt naar het beeld en de gelijkenis van God.

De Hebreeuwse Geschriften verklaren niet precies wat met het beeld en de gelijkenis van God wordt bedoeld. De *Cambridge Bible for Schools and Colleges* verklaart aangaande de woorden *beeld* en *gelijkenis*: “‘Beeld’ stelt de reproductie in vorm en wezen voor, fysiek of geestelijk; en ‘gelijkenis’ geeft het idee van gelijkvormigheid en uiterlijke overeenkomst.”

Natuurlijk bezit de mens in geen geval alle macht, kenmerken en eigenschappen van de grote Schepper God. Desalniettemin zijn wij geschapen naar Gods eigen beeld en gelijkenis, zoveel als fysiek mogelijk is.

Door de gehele Bijbel heen wordt de verhouding van God met de mens beschreven als dat van een vader met zijn kinderen. Kinderen hebben gewoonlijk een sterk fysieke gelijkenis met hun ouders. De auteur van Hebreeën verklaart onze verhouding met God: “Want Hij, die heiligt [Christus], en zij, die geheiligd worden [de christenen], zijn allen uit één [Vader]; daarom schaamt Hij [Christus] Zich niet hen broeders te noemen, en Hij zegt: Uw naam zal ik aan mijn broeders verkondigen, in het midden der gemeente zal ik U lofzingen; en wederom: Ik zal op Hem vertrouwen; en wederom: Ziehier ik

en de kinderen, die God mij gegeven heeft” (Hebr. 2:11-13).

De bovenstaande verzen verklaren en voorzien ook Gods opmerkelijke doel met de mensheid. De boodschap van de Bijbel toont aan dat God de mens schiep met een verstand, geschikt om te *communiceren met God* en om te *denken zoals Hij denkt*. God wil ook dat we nog meer zoals *Hij* worden—zowel in karakter als, uiteindelijk, in wezen. Het is onze bestemming om te worden wat Jezus Christus nu is als verheerlijkte Zoon van God (1 Joh. 3:2).

Omvat Gods grote doel voor de mensheid beide geslachten?

“En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen” (Genesis 1:27; vergelijk 5:1-2).

Het Hebreeuwse woord voor ‘mens’—*etadam* (inclusief het accusatief gedeelte *et*)—zoals gebruikt in vers 27 is een verzamelnaam die het mensdom als geheel omvat. Het is niet enkel de juiste naam van Adam, die de eerste mens was (1 Kor. 15:45; 1 Kron. 1:1). Zo is het beeld van God zowel individueel als collectief van toepassing. Elke persoon, man en vrouw, is geschapen naar het beeld van God, net zoals het menselijke ras als geheel.

Wordt dit belangrijke verhaal van Genesis 1 herhaald op een ander tijdstip van betekenis in de vroege menselijke geschiedenis?

“Dit is het geslachtsregister van Adam. Ten dage, dat God Adam schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods; man en vrouw schiep Hij hen, en Hij zegende hen en noemde hen ‘mens’ ten dage, dat zij geschapen werden” (Genesis 5:1-2).

Na de oorspronkelijke beschrijving van de schepping van de mensheid in Eden worden wij opnieuw aan het begin van een nieuw tijdperk in de menselijke geschiedenis aan het unieke van de mens herinnerd.

Wordt de mens nogmaals verteld over zijn schepping in het eerste boek van de Bijbel?

“Wie des mensen bloed vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden, want naar het beeld Gods heeft Hij de mens gemaakt” (Genesis 9:6).

Een persoon geschapen naar Gods beeld is zo kostbaar in het oog van de Schepper, dat iedereen die doelbewust en kwaadaar-

Hoe definiëren we de mensheid? Wat is een menselijk wezen? Deze vragen hebben de denkvormers van filosofen beziggehouden sinds mensenheugenis.

dig andermans leven neemt, zelf de doodstraf tegemoet kan zien. Deze laatste herinnering in Genesis is geplaatst vlak na de tijd van Noachs vloed—een andere mijlpaal in de geschiedenis. Alle drie notities van dit essentiële thema in het menselijke verhaal van onze schepping door God naar Zijn eigen beeld, verschijnen in de directe context van menselijke voortplanting. Twee verschijnen direct vóór het bevel “vruchtbaar te zijn en zich te vermenigvuldigen”, en het derde verschijnt aan het begin van het eerste genealogische verslag. Deze reproductieve relatie heeft enkele belangrijke, geestelijke implicaties ten aanzien van Gods ultieme plan en doel met de mensheid.

Vermeldt de Bijbel ook de twee woorden *beeld* en *gelijkenis* met betrekking tot de normale voortplanting van een mens?

“Toen Adam honderd dertig jaar geleefd had, verwekte hij (een zoon) naar zijn gelijkenis, als zijn beeld, en noemde hem Set” (Genesis 5:3).

De Bijbel interpreteert de Bijbel. De context (verzen 1 en 2) toont God, Die mannen en vrouwen naar Zijn eigen gelijkenis maakt. Geeft deze passage ons een belangrijke aanwijzing aangaande wat onze Schepper met de uitdrukking “de gelijkenis van God” van plan is? Net zoals onze Schepper mensen naar Zijn beeld en gelijkenis maakte (Gen. 1:26-27), zo kreeg Adam zijn zoon Set, die Adams beeld en gelijkenis was (in beide gedeeltes zijn dezelfde Hebreeuwse woorden gebruikt). Zoals de *Interpreter's Dictionary of the Bible* opmerkt: “De gelijkenis van de mens aan God is analoog aan de gelijkenis van Set aan zijn vader Adam. Dit maakt het zeker dat een fysieke gelijkenis niet dient te worden uitgesloten” (pag. 683).

Met andere woorden, net zoals kinderen op hun menselijke ouders lijken, zo lijken alle mensen op hun Schepper. Alhoewel God geest is (Joh. 4:24) in plaats van een fysiek wezen, hebben alle mensen een fysieke gelijkenis met Hem. Hij toonde Mozes zelfs Zijn rug in Zijn verheerlijkte vorm (Ex. 33:18-23). Wat betreft een dergelijke fysieke gelijkenis verdient het vermeld te worden dat Jezus Christus in menselijke vorm en gelijkenis aan Zijn discipelen verscheen *na* de verrijzenis. In het verhaal van de transfiguratie (Matt. 17:1-9) verscheen Jezus in dezelfde verheerlijkte vorm aan Petrus, Johannes en Jakobus.

Toen God in een visioen aan Bijbelse profeten verscheen, beschreven zij Hem in menselijke vorm. Het is zeker dat de mens fysiek gelijk aan God is ontworpen, voor zover het voor een fysiek wezen mogelijk is om te worden gemaakt naar het beeld en de gelijkenis van de ontzagwekkende Geest, die God is. In deze les zullen wij ook ontdekken dat wij mensen ook op andere vlakken gelijk dienen te worden aan onze Schepper, en *waarom*.

WAT IS DE MENS?

Wat is de mens? Tegenwoordig hebben weinigen een adequaat antwoord op deze significante vraag.

In de Hebreeuwse Geschriften wordt de vraag “Wat is de mens?” tweemaal gesteld. Davids weerspiegelingen in Psalm 8 zijn wijd bekend en worden geciteerd in het Nieuwtestamente boek Hebrëen. Daartegenover wordt het vers in Job 7 zelden herinnerd. Maar beide Bijbelverzen dienen in dit kader zorgvuldig overwogen te worden. (Zij worden specifiek aangehaald in het laatste onderdeel van deze les, “Gods Grote Doel met de Mens”.)

Maar hoe definiëren wij de mensheid? Wat is een mens? Deze vragen hebben de denkvermogens van filosofen bezig gehouden sinds mensenheugenis. In deze les richten wij ons echter op wat *Gods Woord* openbaart over de aard van mensen.

Wat openbaart God over de mens?

“Toen formeerde de HERE God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend wezen [ziel, SV]” (Genesis 2:7).

De Bijbel vertelt ons ronduit dat de ziel iets is dat kan sterven of kan worden vernietigd. De ziel is niet onsterfelijk!

“Zie, alle zielen zijn van Mij, zowel de ziel van de vader als die van de zoon zijn van Mij; de ziel die zondigt, die zal sterven” (Ezechiël 18:4; vergelijk met vers 20).

Genesis 1 vertelt ons dat de mens werd gemaakt naar het beeld van God (verzen 26 en 27). Dan openbaart hoofdstuk 2 wat meer details over de specificaties van die creatie. God schiep de mens uit materie, het “stof uit de aardbodem”. De Bijbel geeft nergens aan dat de mens een “onsterfelijke ziel” is of *bezit*. Al dat soort ideeën als zou de mens onsterfelijkheid bezitten, zijn niet-Bijbelse concepten, afkomstig uit duidelijk niet-Bijbelse bronnen.

De Bijbel vertelt ons ronduit dat de ziel iets is dat *kan sterven* of *kan worden vernietigd*. De ziel is niet onsterfelijk! Jezus zei: “Wees niet bevreesd voor hen, die wel het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden; weest veeleer bevreesd voor Hem [God], die beide, ziel en lichaam, *kan verderven* in de hel” (Matt. 10:28). (Vraag alstublieft ons gratis boekje *Is Er Leven Na de Dood?* aan voor een meer complete verklaring van dit essentiële onderwerp.)

Het is dus duidelijk dat de mens geen onsterfelijke ziel bezit, maar is er wel een belangrijke, niet-fysieke component in het menselijke wezen?

“Voorwaar, het is de geest in de stervelingen en de adem des Almachtigen, die hun inzicht geeft” (Job 32:8).

Blijkbaar voegt deze “geest in de stervelingen” dat essentiële, niet-stoffelijke ingrediënt toe dat mensen hun aangeboren capaciteit geeft om te leren en te begrijpen op een superieure wijze in vergelijking met dieren. Paulus duidt aan dat het de bekwaamheid verleent om “wat in een mens is” te *kennen* (1 Kor. 2:11).

Wat gebeurt er met de menselijke geest wanneer men sterft?

“En het stof wederkeert tot de aarde, zoals het geweest is, en de geest wederkeert tot God, die hem geschonken heeft” (Prediker 12:7).

Is deze menselijke geest een bewust deel van het menselijke brein en lichaam?

“De levenden weten tenminste, dat zij sterven moeten, maar de doden weten niets . . .” (Prediker 9:5).

“Want in de dood is Uwer [God] geen gedachtenis . . .” (Psalm 6:6).

Vele verzen in de Bijbel tonen ons aan dat het dood-zijn wordt vergeleken met de menselijke slaap (Dan. 12:2, Luc. 8:52; Joh. 11:11-13; 1 Kor. 15:19-20). De doden zullen echter worden opgewekt tot bewustzijn door Jezus Christus ten tijde van de verrijzenis (Joh. 5:28-29; 6:39).

WAS JEZUS WERKELIJK EEN MENS?

Vanwege de cruciale rol die Jezus speelt in het lot van mensheid, is het essentieel dat wij Zijn mensheid begrijpen. Bij verschillende gelegenheden wordt Jezus van Nazaret duidelijk ‘man’ en ‘mens’ genoemd.

Jezus wordt aangeduid met zowel het Griekse woord *anthropos*, dat ‘mens’ als vertegenwoordiger van het menselijke ras betekent, als met het Griekse woord *aner*, dat “man-nelijk mens” betekent.

Hoe verwees de apostel Paulus, vele jaren na Zijn verrijzenis, naar Jezus Christus?

“Want er is één God en ook één middelaar tussen God en mensen, de mens [anthropos] Christus Jezus” (1 Timoteüs 2:5).

Enig begrip aangaande Jezus Christus' rol en doel dient te worden gebaseerd op dit historische feit. Het mens-zijn van Jezus was volledig (Filip. 2:5-8) in die zin dat Hij een leven

leidde als een fysiek, menselijk wezen—Hij kende honger, Hij kende vermoeidheid, Hij liep en Hij sprak net zoals enig ander mens. (Het boek Hebreeën getuigt volledig van het bestaan van Christus als een mens. Het is een waardevolle tijdsbesteding om het boek Hebreeën te lezen en te overdenken vanuit dit perspectief.)

Als een man verschilde Jezus niets in Zijn verschijning ten opzichte van andere mannen van Zijn tijd (Jes. 52:2). Het essentiële verschil lag op het geestelijke vlak. In tegenstelling tot enig ander lid van de mensheid (Pred. 7:20; Rom. 3:23), zondigde Jezus Christus nooit (vergelijk dit met Hebr. 4:15; 1 Petr. 2:22). Hij voerde de wens van Zijn Vader perfect uit!

Wat heeft Jezus bereikt tijdens Zijn korte levensduur op aarde?

“Mannen van Israël, hoort deze woorden: Jezus, de Nazoreë; een man [aner] u van Godswege aangewezen door krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem in uw midden verricht heeft, zoals gij zelf weet” (Handelingen 2:22).

Alhoewel Jezus werkelijk een mens was, een fysiek, menselijk wezen, kwam Hij toch vanuit God. God was Zijn Vader en de Heilige Geest het middel van voortplanting. Hij werd wonderbaarlijk verwekt en geboren uit een maagd (Maria) van de lijn van koning David. Lucas 3 bevat Zijn afstamming via Zijn moeder. Zijn wettelijke afstamming (via Jozef) is vermeld in het eerste hoofdstuk van Matteüs. Jezus Christus is werkelijk zowel een Zoon des Mensen als de Zoon van God.

Wat was een van de grootste ketterijen die de vroege Kerk van de apostelen bedreigde?

“. . . Elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is” (1 Johannes 4:3, HSV; vergelijk 2 Johannes 7).

Verklarende Woordenlijst

Beeld: Het woord *Beeld* wordt algemeen en in een letterlijke betekenis toegepast in de gehele Bijbel om een fysieke of materialistische representatie aan te duiden, zowel voor een menselijke als een dierlijke vorm. Theologisch gezien duidt het een relatie aan tussen de mens en zijn Schepper, God.

Beeld van God: Deze Bijbelse uitdrukking omvat het doel van Gods schepping van de mensheid. Zoals in deze les wordt uitgelegd, werd de mens geschapen voor een speciale relatie met God en met de potentie om het karakter en de natuur van God te vertonen.

Gelijkenis: Omvat overeenkomstigheid, gelijkvormigheid.

Hemel: De Bijbel spreekt over drie hemels: (1) de atmosfeer, die de aarde omringt, dus de lucht (Hand. 1:9-11); (2) de ruimte, inclusief ons zonnestelsel en de waarneembare sterren en sterrenstelsels (Gen. 1:14-18; Ps. 8:3); en (3) de locatie van Gods troon vanwaar Hij het gehele universum regeert, genaamd “de derde hemel” (2 Kor. 12:2). Salomo zei: “God is in de hemel en gij zijt op de aarde” (Pred. 5:2). Uit de context

in de Bijbel kan normaal gesproken worden afgeleid welke van de drie ‘hemels’ wordt bedoeld.

Karakter: Geestelijk gedefinieerd als de bekwaamheid om Gods ware weg te onderscheiden van de verkeerde weg, om vrijwillig de eigen wil op te geven om te doen wat goed is in de ogen van God en om, met de beloofde bovennatuurlijke hulp, het verkeerde te weerstaan, zelfs onder druk en verleiding. Gods perfecte en rechtvaardige karakter is impliciet aan Zijn eigen wezen.

Mens: Volgens de Bijbel gedefinieerd als speciaal geschapen door God als man en vrouw naar Zijn eigen beeld—in tegenstelling tot het dierenrijk. Bij de schepping ontving de mens een vrije wil, een capaciteit voor rationele gedachtepatronen, en heerschappij over de dieren.

Mensdom: Mensheid, mensengeslacht (mannen, vrouwen en kinderen met verstandelijke capaciteiten), homo sapiens als een soort apart van de dierlijke soorten.

Wetenschap: Voornamelijk de zoektocht en studie naar fysieke en materialistische kennis van intellectuele zaken, vooral op een systematische en georganiseerde wijze.

Het ontkennen van het mens-zijn van Jezus Christus leidt mensen weg van de waarheid van God. Indien Hij niet echt menselijk was geweest, dan zou Zijn offer voor onze zonden waardeloos en nietig zijn geweest. Maar dezelfde ketterij, die de vroege Kerk trof, volhardt zelfs tot in de huidige tijd en scheidt twijfel en verwarring betreffende de ware natuur en rol van Jezus Christus.

WAAROM DE ZOON DES MENSEN?

In de Bijbel wordt Jezus Christus meer dan 80 keer “de Zoon des mensen” genoemd. Het was de term die Hij meestal in verwijzing naar Zichzelf gebruikte. Zowel in het Aramees (dat Jezus sprak) als in het Grieks of Hebreeuws betekent de uitdrukking “een gewoon mens”. Het wordt ook gebruikt in de Bijbel als verwijzing naar een willekeurig, gewoon mens, niet altijd naar een profeet of iemand in een speciale positie.

Nochtans zouden wij de geestelijke implicaties van deze uitdrukking moeten overwegen aangezien “de Zoon des mensen” zo vaak wordt gebruikt in verwijzing naar onze Heiland.

In welk verband gebruikte Christus vaak de uitdrukking “de Zoon des mensen”?

“De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen der mensen” (Matteüs 17:22; vergelijk 26:45; Marcus 9:31; 14:41).

“Gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen” (Matteüs 20:28).

Jezus Christus verwees herhaaldelijk naar Zichzelf als “Zoon des mensen” met betrekking tot Zijn lijden en offerdood.

In welk ander belangrijk verband gebruikte Jezus deze term?

“Jezus zeide tot hen [de discipelen]: Voorwaar, Ik zeg u, gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten” (Matteüs 19:28).

Christus gebruikte de term “Zoon des mensen” ook toen Hij verwees naar Zijn rol als komende heerser van de mensheid in het Koninkrijk van God.

Wordt deze uitdrukking verbonden aan een speciale dag?

“En Hij zeide tot hen: De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat. Alzo is de Zoon des mensen heer ook over de sabbat” (Marcus 2:27-28; vergelijk dit met 12:8 en Lucas 6:5).

Christus is Schepper (Joh. 1:1-3; Kol. 1:16-17; Hebr. 1:2), en de Sabbat werd ingesteld vlak nadat de mens werd geschapen (Gen. 2:3). Dus de Zoon des mensen had het gezag om ons geestelijke instructie te geven hoe de zevende dag op de juiste wijze gehouden dient te worden, met genade en medeleven. (Indien u meer informatie over deze speciale dag van God wilt ontvangen, vraag dan ons gratis boekje *Van Zonsondergang tot Zonsondergang: Gods Sabbatsrust* aan.) Het gebod om de Sabbatdag te houden en te heiligen is het vierde gebod.

Welke vraag stelde de Zoon des mensen aan de discipelen?

“Toen Jezus gekomen was in het gebied van Caesarea Filippi, vroeg Hij aan Zijn discipelen: Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?” (Matteüs 16:13, HSV).

Zij antwoordden door verscheidene algemene—maar onjuiste—ideeën over de identiteit van Christus weer te geven.

Jezus had het gezag om ons geestelijke instructie te geven hoe de zevende dag op de juiste wijze gehouden dient te worden.

Wat was echter het ongebruikelijke inzicht van Simon Petrus?

“Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus [de Messias], de Zoon van de levende God! Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is” (Matteüs 16:16-17).

Door de inspiratie van de Vader antwoordde Petrus dat Jezus Christus, de Zoon des mensen, ook de Zoon van de levende God is. Alhoewel bij gelegenheid Zijn apostelen naar Christus verwezen als Zoon van God (Matt. 14:33; Joh. 20:31; enz.), gebruikte Hij zelden die term om Zichzelf als zodanig te beschrijven. Klaarblijkelijk verkoos Hij doelbewust te benadrukken dat Hij Zich identificeert met onze situatie—het verdriet en het lijden van de mensheid. De Hebreeuwse profeet Jesaja noemt Hem een “een man van smarten en vertrouwd met ziekte” (Jes. 53:3).

JEZUS CHRISTUS: MENS EN HET BEELD VAN GOD

Bevestigt de apostel Jakobus Genesis 1:26?

“... Met haar [de tong] vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis Gods geschapen zijn” (Jakobus 3:9).

Het is duidelijk dat twee gedeeltes in Genesis (5:2 en 9:6) het feit onderbouwen dat de mannen en de vrouwen naar het beeld en de gelijkenis van God bleven, zelfs nadat de zonde de wereld van de mens was binnengekomen en het menselijk

karakter bedorven had. Verscheidene millennia later bevestigden de apostelen van Christus dit fundamentele Bijbelse onderwijs: Het zijn van een menselijk wezen houdt in geschapen zijn naar het beeld en de gelijkenis van God.

Dit zou ons voldoende reden moeten geven om onze menselijke verhoudingen te waarderen en erover na te denken hoe wij elkaar behandelen. Laster en kwaadsprekerij zijn in tegenspraak met de natuurlijke waardigheid van ons ontzagwekkende doel in het leven.

Bevestigde de apostel Paulus ook deze essentiële, doctrinaire waarheid?

“Want een man moet het hoofd niet dekken: hij is het beeld en de heerlijkheid Gods, maar de vrouw is de heerlijkheid van de man” (1 Korintiërs 11:7).

Deze twee apostelen, Paulus en Jakobus, herbevestigden dit elementaire, fundamentele, Bijbelse onderwijs. Nochtans hebben sommigen verondersteld dat dit Bijbelvers vrouwen

Wij mensen hebben onszelf duidelijk teleurgesteld. Wij hebben niet ons prachtige, goddelijke potentieel nageleefd. De zonde heeft het beeld van God in alle mensen bedorven.

uitsluit van het delen in het beeld van God, wat—als dat waar zou zijn—duidelijk Genesis 1:26 en 5:2 zou tegenspreken.

Slechts een paar verzen verder laat Paulus overigens zien dat dit niet is wat hij bedoelt. “Want gelijk de vrouw uit de man is, zo is ook de man door de vrouw; alles [met inbegrip van Zijn beeld, dat op Zijn karakter wijst] is echter uit God” (1 Kor. 11:12). Blijkbaar bespreekt Paulus de duidelijke veronachtzaming van de gemeente te Korinthe van het juiste onderscheid tussen de rollen van mannen en vrouwen.

Door wie wordt het beeld van God in mannen en vrouwen geperfectioneerd?

“Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens [Christus]. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden” (1 Korintiërs 15:21-22).

“De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens [Christus] is uit de hemel. Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken, en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen. En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse [Christus] dragen” (1 Korintiërs 15:47-49).

Wij mensen hebben onszelf duidelijk teleurgesteld. Wij zijn er niet in geslaagd om Gods doel met ons te begrijpen. Wij hebben ons prachtige, goddelijke potentieel niet nageleefd. De zonde heeft het beeld van God in alle mensen bedorven. Maar de restauratie en de vernieuwing van de geestelijke gelijkenis (karakter) van God vinden plaats door Jezus Christus, aan wiens beeld wij volledig gelijk gemaakt zullen zijn bij de opstanding van de rechtvaardigen. Onze vleselijke lichamen zullen dan verheerlijkte, geestelijke lichamen worden (Filip. 3:20-21; zie ook 1 Thess. 4:13-17).

Is Christus ook het beeld van God?

“Indien dan nog ons evangelie bedekt is, is het bedekt bij hen, die verloren gaan, ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is” (2 Korintiërs 4:3-4).

“Hij [God de Vader] heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden. Hij [Christus] is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping” (Kolossenzen 1:13-15).

Alhoewel de mensen naar het beeld van God worden gemaakt, is het de rechtvaardige en zondeloze Jezus Christus, die mannen en vrouwen rechtvaardigt die hebben gezondigd en de doodstraf op zichzelf brachten (Rom. 6:23).

Paulus vertelt ons dat “ook u, die eertijds vervreemd en vijandig gezind waart blijkens uw boze werken, heeft Hij [Christus] thans weder verzoend, in het lichaam zijns vlezes, door de dood, om u heilig en onbesmet en onberispelijk voor Zich te stellen, indien gij slechts wel gegrond en standvastig blijft in het geloof” (Kol. 1:21-23). Hoewel wij ver weg van ons potentieel staan, verschaft Jezus Christus—die veel meer het “beeld van God” is—ons een manier om ons te verzoenen met onze Schepper en dat potentieel te bereiken, namelijk dat wij het karakter van God in ons leven weerspiegelen (2 Petr. 3:18).

Jezus Christus was het *zichtbare beeld* van de *onzichtbare God*. Christus zei: “Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien” (Joh. 14:9). Door Christus zien wij zowel de Vader en krijgen wij een beter begrip van ons doel en potentieel.

Het is duidelijk dat een belangrijk aspect van ons doel in het leven is om het karakter van God te verwerven. Hebreeën 1:3 verklaart dat Jezus Christus “de afstraling zijner heerlijkheid [de glorie van God] en de *afdruk* van zijn wezen” was. In dit vers is *afdruk* vertaald voor het Griekse woord *charakter*.

Dit woord betekent “een hulpmiddel voor het graveren van een ‘zegel’ of ‘stempel’ zoals op een muntstuk of zegel, waarbij de zegel of de matrijs, die de stempel maakt, het erdoor geproduceerde ‘afdruk’ draagt, en waarbij, *vice versa*, alle eigenschappen van het ‘afdruk of beeld’ corresponderen met die van het instrument dat het produceert” (*Vine’s Expository*

Dictionary of Old and New Testament Words, 'Image'). Jezus Christus was werkelijk *het exacte beeld van God de Vader*. De Nieuwe Bijbelvertaling geeft Hebrëeën 1:3 als volgt weer: "In Hem schittert Gods luister, hij is zijn evenbeeld. . ." Christus bevestigde dit toen hij zei: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien" (Joh. 14:9).

Wat is de geestelijke taak van elke Christen?

"Dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid" (Efeziërs 4:23-24).

Het is de nieuwe mens die geestelijk naar het beeld van God is. Niemand kan echter deze transformatie uit zichzelf verwezenlijken. (Vraag alstublieft ons gratis boekje *De Weg naar het Eeuwige Leven* aan voor meer informatie.) Het beeld van God kan bij mensen slechts worden vernieuwd door de levende aanwezigheid van Jezus Christus in hun leven.

De apostel Paulus schreef: "Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven" (Gal. 2:20). Deze wonderbaarlijke ervaring kan slechts door en via Gods Geest worden verwezenlijkt.

Wat is onze uiteindelijke bestemming in God en Christus?

"Want die Hij [God de Vader] tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen" (Romeinen 8:29).

Het eeuwige leven in het Koninkrijk als deel van Gods familie is onze bestemming. Dat is waarom wij allereerst naar het beeld van God zijn gemaakt. Ware christenen zijn bestemd om zich bij de Vader en bij de Zoon in die grote familie als 'broeders' van Jezus Christus aan te sluiten.

Groot en overvloedig zijn de beloningen van de rechtvaardigen! Maar wat gebeurt er met de goddelozen, die weigeren zich te bekeren?

BELONING EN STRAF

Bekijk het vanuit Gods perspectief. Hij heeft reeds bepaald dat alle menselijke wezens elke mogelijke kans wordt geboden om het leven te kiezen. Wat zou u doen met een persoon die—hetzij moedwillig hetzij door voortdurende verwaarlozing—Gods genadeoffer van het eeuwige leven weigert en doelbewust kiest voor een zondig leven? Zou u een dergelijk persoon eeuwig leven in uw koninkrijk geven, waar hij eeuwig kan voortgaan met het beschadigen van anderen? Wat zou u doen?

Het is zeker dat sommigen God zien als een monster die falende mensen voor eeuwig straft in het helle vuur. Maar als we zorgvuldig en in gebed de relevante Bijbelse verzen onderzoeken—gekoppeld aan een inzicht in het ware doel van God met de mensheid—dan is dat niet de straf voor de goddeloze mensen.

Wanneer zal God hen belonen, die van Hem houden en Hem gehoorzamen?

"Nee, hebt uw vijanden lief, en doet hun goed en leent

zonder op vergelding te hopen, en uw loon zal groot zijn en gij zult kinderen van de Allerhoogste zijn, want Hij is goed jegens de ondankbaren en bozen" (Lucas 6:35).

"Maar wanneer gij een gastmaal aanricht, nodig dan bedelaars,

misvormden, lammen en blinden. En gij zult zalig zijn, omdat zij niets hebben om u terug te betalen.

Want het zal u terugbetaald

[beloond] worden bij de opstanding der rechtvaardigen" (Lucas 14:13-14).

Het is "de nieuwe mens" (man of vrouw) die geestelijk aan het beeld van God gelijk is en dan Zijn goede werken kan verrichten in zijn of haar leven.

Is God ook een God van rechtvaardigheid in die zin dat Hij hen zal straffen die doelbewust weigeren spijt te hebben van hun verdorvenheid en wangedrag?

"Dan zal Hij ook tot hen, die aan zijn linkerhand zijn, zeggen: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is" (Matteüs 25:41).

"En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven" (vers 46).

De goddelozen krijgen een eeuwige straf in die zin dat zij voor altijd van God en het leven zelf worden afgesneden, maar Hij legt hen *niet* een eeuwige kwelling op. Vergeet nooit dat het loon, dat de zonde geeft, de *dood* is, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven (Rom. 6:23). Het leven en de dood zijn *tegengesteld*, niet twee manieren om hetzelfde te zeggen. De dood betekent het *ontbreken van het leven* en niet eeuwig leven *in een andere plaats*.

Het laatste boek van de Bijbelse profetieën beschrijft hoe kwaadaardige menselijke wezens in de poel des vuurs worden geworpen: "En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt" (Openb. 19:20). Wat gebeurt er met fysieke, menselijke wezens, die in een enorme vuuroven worden geworpen? Zij *verbranden* en worden *volledig verteerd*.

De Bijbel toont aan dat een verterend vuur het uiteindelijke lot van de goddelozen is (Mal. 4:1). In feite heeft God al eerder precies een dergelijke vuurzee gebruikt om te dienen tot een eeuwig voorbeeld van het lot van hen die weigeren zich te bekeren van hun verdorvenheid. Judas verklaart: "Zoals . . . Sodom en

Gomorra . . . die op gelijke wijze als genen haar hoererij hebben botgevierd en ander vlees achternagelopen zijn, daar liggen als voorbeeld, onder een straf van eeuwig vuur” (Judas 7).

De inwoners van Sodom en Gomorra branden niet meer, alhoewel zij figuurlijk worden beschreven als lijdend aan “een straf van eeuwig vuur”. Integendeel, ook voor hen geldt de belofte dat zij een kans krijgen op het eeuwige leven (Matt. 10:14-15; 11:23-24) in de verrijzenis tot het oordeel zoals wordt beschreven in Openbaring 20 en Ezechiël 37. (Vraag voor meer informatie over deze weinig begrepen Bijbelse waarheid alstublieft uw gratis exemplaar aan van het boekje

Gods Plan volgens Zijn Heilige Dagen: De Belofte van Hoop voor de gehele Mensheid.)

Boven alles is God een God van genade. Lees daarvoor Psalm 136. Hij stelt geen genoegen in de dood van de goddeloze, en stelt vaak Zijn oordeel uit in de hoop op bekering. Zoals de apostel Petrus verklaart: “De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij *niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen*” (2 Petr. 3:9). In principe drukt de apostel Paulus dezelfde goddelijke hoop uit. “Dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland, *die wil, dat alle mensen behouden wor-*

Hoe u meer van deze Bijbelstudie cursus kunt leren

Hoe kunt u het meeste voordeel uit deze Bijbelstudie cursus halen? Hier volgen enkele nuttige tips, die u kunt gebruiken om de kennis en het begrip, dat u verkrijgt bij uw studie van deze bijbellessen, flink te vergroten.

- Als u geen Bijbel hebt, adviseren wij u er spoedig een te kopen, zodat u zelf alle Bijbelse verwijzingen in elke les en studie kunt controleren. Wij gebruiken de NBG-vertaling 1951 in deze cursus, maar het staat u natuurlijk vrij om andere vertalingen te gebruiken, zoals de Herziene Statenvertaling (HSV).

- U zult zeer profiteren van het opzoeken van elke Bijbelse verwijzing in uw eigen Bijbel. Dat is belangrijk! Slechts dan kunt u zeker zijn dat uw begrip specifiek uit de Bijbel komt. Ons doel in deze cursus is u te helpen bij het leren en het correct toepassen van Bijbelse waarheden. Het grootste voordeel komt uit het direct lezen van de verzen in uw eigen Bijbel.

- Vele duizenden bijbelstudenten hebben geconstateerd dat het uitschrijven of het typen van elk vers hun begrip heeft verhoogd en verdubbeld of verdrievoudigd wat zij zich herinneren. Het reproduceren van elk vers dwingt u om elk woord op te zoeken en zorgvuldig te overwegen.

- Wij adviseren u ook een Bijbel concordantie aan te schaffen en te leren deze te gebruiken. Een concordantie geeft de mogelijkheid om elk vers in de Bijbel te vinden waarin een bepaald woord wordt gebruikt. Met dit hulpmiddel kunt u in de Bijbel naar de verzen zoeken die woorden bevatten, die relevant zijn voor uw persoonlijke studie. De meest diepgaande concordanties bevatten ook een beperkt lexicon (woordenboek) van Hebreeuwse, Aramese en Griekse woorden om u beter te helpen hun originele betekenis te begrijpen. Concordanties zijn beschikbaar voor de gebruikelijke Bijbelvertalingen.

- Gebruik, indien mogelijk, diverse Bijbelvertalingen bij uw studie. Aangezien het Nederlands aanzienlijk is veranderd na het uitbrengen van de Statenvertaling, en zelfs na het uitbrengen van de NBG-vertaling 1951, vinden veel bijbelstudenten dat een modernere vertaling hun studie en begrip beter helpt. Hier zijn wat sterke en zwakke punten van de drie belangrijkste types van vertalingen.

In sommige vertalingen, zoals de Herziene Statenvertaling en de NBG-vertaling 1951, doen de vertalers hun best om elk woord uit de originele taal om te zetten in een gelijkwaardig of vrijwel gelijkwaardig Nederlands woord. Dit kan er soms toe leiden dat de betekenis moeilijk in onze eigen taal te begrijpen is. Toch wordt de Hebreeuwse of Griekse tekst nogal nauwkeurig weerspiegeld. Deze vertalingen staan bekend als *letterlijke of woord-voor-woord* vertalingen. Dit zijn de vertalingen om te gebruiken wanneer de nauwkeurigheid essentieel is.

In andere vertalingen, zoals de Groot Nieuws-Bijbel, hebben

de vertalers geprobeerd om de gedachte of betekenis van elke zin zo dicht mogelijk aansluitend bij de originele gedachte correct weer te geven. Men vertaalt vanuit het principe van dynamisch-equivalent en deze vertalingen worden over het algemeen *gedachte-voor-gedachte* vertalingen genoemd. Deze benadering maakt de betekenis aanzienlijk gemakkelijker te begrijpen, op voorwaarde dat het eigen begrip van de vertalers nauwkeurig is. Het risico bij dit type van vertaling ligt dus in het begrip van de vertalers. Fouten worden geïntroduceerd als het begrip van de originele betekenis bij de vertalers niet correct is.

De minst betrouwbare vertalingen zijn de *geparafraseerde* versies van de Bijbel. In deze versies vertellen de vertalers eenvoudigweg in hun eigen woorden wat zij denken dat de originele auteur bedoelt. Zij kunnen nuttig zijn, maar slechts als de vertalers duidelijk en nauwkeurig de oorspronkelijke tekst hebben begrepen. Deze ‘losse’ vertalingen lopen een grotere kans om belangrijke, verkeerde interpretaties van de Geschriften te bevatten dan de andere twee types. Om die reden zouden wij deze vertalingen nooit moeten gebruiken om te bepalen wat de Bijbel onderwijst. Maar zo nu en dan kunnen zij nuttig zijn in het begrijpelijk maken van moeilijk taalgebruik.

- Af en toe zullen wij u aanvullend leesmateriaal aanbevelen, dat u kunt verkrijgen via een bibliotheek of boekhandel. Voor deze les adviseren wij *Darwin's Black Box* van biochemicus Michael J. Behe ('The Free Press', New York, NY, 1996). Dr. Behe zet grondig een fundamentele, wetenschappelijke onmogelijkheid uiteen in de breed geaccepteerde evolutietheorie. Zijn boek is vooral waardevol voor hen die wetenschappelijke bevestiging wensen dat het leven op onze planeet werd geschapen in plaats van geëvolueerd uit levenloze materie. Het toont overtuigend aan — vanuit strikt wetenschappelijk bewijsmateriaal — dat het leven niet spontaan kan evolueren.

- Wij bevelen u soms ook boekjes of andere literatuurvormen aan, die u direct bij de Verenigde Kerk van God, een Internationale Associatie, kunt verkrijgen. Wij adviseren u deze aan te vragen en zorgvuldig te bestuderen. Zij richten zich met veel meer diepgang op specifieke aspecten van deze lessen. Deze literatuur is gratis beschikbaar via onze website (www.ucg-holland.nl) of door contact op te nemen met een van onze lokale kantoren zoals vermeld op de achterpagina van deze les. Wij hopen dat u uw gratis exemplaren van deze literatuur zult aanvragen. Als u enige vragen aangaande het materiaal hebt dat in deze lessen wordt behandeld, neem dan alstublieft contact met ons op via ons kantoor in Nederland (zie het adres op de laatste pagina van deze les). Wij verheugen ons erop om u van dienst te zijn.

den en tot erkenenis der waarheid komen" (1 Tim. 2:3-4). Het is het eeuwige doel van de levende God om ons in Zijn familie op te nemen!

IS DE HEMEL DE BELONING VOOR DE CHRISTENEN?

Maar waar zal de familie van God verblijven? Wat zullen de familieleden doen? Is er een Bijbelse grondslag voor de gangbare idee dat zij ergens in hemel voor eeuwig harp zullen spelen?

Wat zei Jezus over de beloning voor de rechtvaardigen?

"In het huis mijns Vaders zijn vele woningen (anders zou Ik het u gezegd hebben) want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben" (Johannes 14:2-3).

De essentiële vraag is: "Waar zal Christus zijn?" Verscheidene Bijbelverzen tonen duidelijk aan dat Jezus naar de aarde zal terugkeren en over de naties zal regeren met Zijn heiligen (vergelijk Openb. 19; 20:1-6).

Waar zullen de rechtvaardigen regeren?

"Gij [Jezus Christus] zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt hen voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde" (Openbaring 5:9-10).

De rechtvaardige heiligen zullen Jezus Christus helpen bij het regeren over de naties tijdens Zijn duizendjarige heerschappij. Als specifiek voorbeeld verklaart de Bijbel dat de 12 apostelen over de nakomelingen van de 12 stammen van Israël zullen regeren (Luc. 22:28-30; vergelijk Matt. 19:28). De Bijbel openbaart zelfs dat koning David de herenigde stammen van Israël zal leiden (Ez. 37:21-25). Anderen zullen toezicht houden op het beleid van verscheidene steden (Luc. 19:16-19). Dit is een zeer veronachtzaamde Bijbelse waarheid.

Wat zei de apostel Paulus over de toekomstige activiteiten van hen die het eeuwige leven ontvangen?

"Of weet gij niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En indien bij u het oordeel over de wereld berust, zijt gij dan onbevoegd voor de meest onbetekenende rechtspraak?" (1 Korintiërs 6:2).

Wat verklaart Jezus Christus via de apostel Johannes onomwonden in het boek Openbaring over dit onderwerp?

"En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bevaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen" (Openbaring 2:26).

"Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon" (Openbaring 3:21).

De apostolische geschriften tonen aan dat de ware rol van de herenigen heiligen die regeren in de wereld van morgen ronduit werd onderwezen en begrepen in de Kerk in de eerste eeuw. In de vele eeuwen daarna ontstond echter een afvallige leer, zodat

vandaag de dag nog weinigen dit belangrijke Bijbelse onderwijs begrijpen. De proclamatie van deze grotendeels onbegrepen Bijbelse waarheden blijft een belangrijk doel van de activiteiten van United Church of God op het gebied van onderwijs en het uitgeven van literatuur.

Het zich simpelweg *verplaatsen* van de aarde naar de hemel is niet de beloofde beloning voor hen die het eeuwige leven ont-

De cruciale vraag is waar Christus uiteindelijk zal zijn. Veel schriftgedeelten geven duidelijk aan dat Jezus naar de aarde terugkeert om op aarde te regeren over de naties, samen met Zijn heiligen.

vangen. De beloning is het assisteren van Jezus Christus in het regeren van de naties van deze aarde! (Vraag voor verdergaand begrip alstublieft onze gratis boekjes *Is Er Leven Na de Dood* en *Het Evangelie van het Koninkrijk* aan.)

Zullen de rechtvaardigen ooit met God de Vader Zelf zijn?

"En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn" (Openbaring 21:2-3).

God, onze hemelse Vader, heeft beloofd om uiteindelijk Zijn hoofdkwartier hier op de nieuwe, of totaal vernieuwde, aarde te maken (vers 1) om zodoende voor altijd te verblijven bij degenen die zijn veranderd in geest en zijn verheerlijkt om met Hem voor eeuwig te leven.

GOD DE VADER

Wie is eigenlijk de Vader?

"Te dien tijde hief Jezus aan en zeide: Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard" (Matteüs 11:25).

God de Vader is de opperste heerser van het gehele heelal. Alles in de hemel en de aarde is onderworpen aan Zijn gezag (1 Kor. 15:27-28). Hij is geest (Joh. 4:24) en bezit onsterfelijkheid (1 Tim. 6:16). Het leven is eigen aan de Vader.

Hij heeft absoluut perfect rechtvaardig karakter en Jezus vertelde ons uitdrukkelijk om als Hij te worden: “Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is” (Matt. 5:48).

Tevens is God de Vader de bron van alle zegen. Efeziërs 1:3-10 maakt deze waarheid volledig duidelijk. De Vader is het onderwerp van deze verzen en zij tonen aan hoe Hij grootmoedig Zijn eeuwige plan met de mensheid uitwerkt. Hij heeft ons “het geheimenis van zijn wil . . . doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen” (vers 9). Wij adviseren u om zorgvuldig deze gehele passage in één of meerdere moderne vertalingen evenals in de NBG-vertaling 1951 of de Herziene Statenvertaling te bestuderen.

Beschrijft het ene woord het karakter van God de Vader misschien beter dan het andere?

“En wij hebben de liefde onderkend en geloofd, die God jegens ons heeft. God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem” (1 Johannes 4:16; vergelijk 4:8).

De liefde is het fundament van het karakter en de wet van God. Het is de basis van alles wat God aan de mensheid heeft geopenbaard in de Heilige Schrift (Matt. 22:35-40). Uiteindelijk zal God, door Zijn macht, het kwaad overwinnen en het voor eeuwig bannen uit de komende heilige stad van God, die hier op aarde (Openb. 21:1-3, 27) zal komen. Slechts zij, die deze vorm van goddelijke liefde hebben, zullen in de tegenwoordigheid van de Vader blijven.

Paulus noemde liefde de grootste christelijke eigenschap (1 Kor. 13:13). Het is de eerste vrucht van de Geest van God die hij vermeldt (Gal. 5:22). Het is de band der volmaaktheid, die alles in perfecte harmonie (Kol. 3:14) samenbindt. Het is de vervulling van de wet (Rom. 13:10). Dit woord wordt in de Bijbel gebruikt om het prachtige karakter van de Vader samen te vatten. *God is liefde.*

We moeten deze termen echter definiëren om te voorkomen dat wij ze verkeerd interpreteren. In sommige gevallen is de Nederlandse taal niet zo nauwkeurig als de Griekse taal. Het woord *liefde* is een goed voorbeeld. In het Nederlands omvat het woord *liefde* verscheidene eigenschappen en gevoelens. Je zou kunnen zeggen dat het één van de meest misbruikte woorden in onze taal is. De Griekse taal is echter veel specifiek. Het gebruikt minstens vier woorden voor liefde, alhoewel twee woorden niet in de Bijbel worden gebruikt.

Het woord *eros* omvat de seksuele liefde—de liefde die een man en een vrouw binnen de huwelijksverhouding dienen te genieten. *Storge* is in zijn betekenis beperkt tot de liefde van ouders voor kinderen (en vice versa) en de normale familieliefde van kinderen voor elkaar. *Philia* wordt gebruikt in de Bijbel en beschrijft een warm en teder gevoel tussen mensen. Het kan fysieke affectie omvatten die fatsoenlijk en juist is. De Bijbel gebruikt echter geen van deze drie woorden om de Vader te beschrijven.

Agape is de Bijbelse term om goddelijke liefde, de liefde van God, te beschrijven. *Agape* omvat onbaatzuchtige zorg voor

degenen van wie wordt gehouden. Het toont onoverwinnelijke goedertierenheid en welwillendheid. Het omvat zelfs liefde voor iemands vijanden.

Gods aard en karakter zijn gekenmerkt door deze vorm van liefde. Wij kunnen deze vorm van liefde slechts ontvangen van God Zelf en van Zijn Zoon Jezus Christus. Na onze bekeering kunnen wij deze vorm van liefde door de Heilige Geest tentoon gaan spreiden. Onze christelijke liefde moet door *agape* worden gevormd. Lees Matteüs 5:43-48. Hier leren wij dat de Vader Zijn regen zendt voor de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen, Zijn zon laat schijnen op zowel goede als slechte mensen en zelfs vriendelijk is voor de ondankbaren en de slechten.

Wij dienen te leren denken zoals God denkt en doen zoals Hij doet—*lief te hebben zoals de Vader lief heeft*. Bij het uitoefenen van deze vorm van liefde geven wij uiting aan het beeld van God (Zijn karakter weerspiegelend), alhoewel wij nog steeds menselijk zijn. Daarbij moeten wij wel opmerken dat mensen deze vorm van liefde niet uit zichzelf kunnen produceren. Het is uiteindelijk enkel van God afkomstig (Rom. 5:5).

Op welke belangrijke manier heeft de Vader deze liefde (agape) voor alle mensen getoond?

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3:16).

Vanuit Gods perspectief is het niet makkelijk om van de wereld te houden. Het is duidelijk dat de Bijbel ons vertelt om niet van zijn kwaadaardigheden te houden (1 Joh. 2:15-17). Levend in de wereld zijn wij ons allen zeer bewust van de vele menselijke problemen die elk continent, eiland, gebied, stad en dorp treffen. Maar de Vader wordt geleid door Zijn wonderbaarlijk plan, *niet* door de grillen, de dwaze ideeën en de doorringende zonden van de mensheid.

De Vader begon de mensheid van zichzelf te redden door Zijn Zoon naar aarde te sturen. Jezus Zelf zei: “En als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken” (Joh. 12:32).

Wat is het verband tussen God en Jezus Christus ?

“Het begin van het Evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God” (Marcus 1:1, HSV).

“Alle dingen zijn Mij overgegeven door mijn Vader en niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon(. . .)” (Matteüs 11:27).

“Wij danken God, de Vader van onze Here Jezus [Christus] . . .” (Kolossenzen 1:3).

Deze verzen beschrijven een hechte familieverhouding. Zo hecht is Hun verhouding, dat Christus kon zeggen: “Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien” (Joh. 14:9). Deze twee Wezens delen een hechte en diepe band met elkaar (Joh. 10:15).

Johannes beschreef deze verhouding, die Jezus Christus met Zijn Vader had, wellicht vaker dan enige andere apostel. Om veel duidelijker inzicht hierin te verkrijgen, raden wij u aan het gehele vierde Evangelie en de eerste brief van Johannes door te lezen en daarbij die unieke relatie goed in gedachten te houden.

Wat is de motiverende kracht die deze relatie bepaalt en leidt?

“Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn leven afleg om het weder te nemen . . . dit gebod heb Ik van mijn Vader ontvangen” (Johannes 10:17-18).

“Maar de wereld moet weten, dat Ik de Vader liefheb en zó doe, als Mij de Vader geboden heeft” (Johannes 14:31).

De wereld in zijn algemeenheid vergelijkt liefde zelden met gehoorzaamheid. Toch drukte Jezus Zijn liefde aan de Vader uit door gehoorzaamheid. Hetzelfde soort liefde wordt verwacht van alle christenen. Christus zei tegen Zijn discipelen: “Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven” (Joh. 15:10). Ook schreef Johannes, de apostel van de liefde: “Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Joh. 5:3).

Op welke wonderbare manier drukte de Vader Zijn liefde voor Zijn Zoon uit?

“En toen zij alles volbracht hadden, wat van Hem [Jezus Christus] geschreven stond, namen zij Hem af van het hout en legden Hem in een graf. Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt” (Handelingen 13:29-30; vergelijk Romeinen 8:11; 10:9).

“. . . God, die Hem opgewekt heeft uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft . . .” (1 Petrus 1:21; vergelijk Efeziërs 1:20; 1 Korintiërs 6:14).

“Paulus, een apostel, niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God, de Vader, die Hem opgewekt heeft uit de doden” (Galaten 1:1; vergelijk Kolossenzen 2:12; 1 Korintiërs 6:14; 15:15-17; 1 Tessalonicenzen 1:10).

God de Vader wekte Zijn Zoon, Jezus Christus, uit de doden op. Dit wordt duidelijk bevestigd in vele Geschriften. Bedenk dat wij na onze verzoening met de Vader door het bloed van Christus worden gered door Zijn leven (Rom. 5:10). Het boek Hebreëen toont aan dat Hij regelmatig bemiddelt bij de Vader in ons belang als onze Hogepriester.

Wie kwam de Vader aan de mensheid onthullen of openbaren?

“. . . Niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren” (Matteüs 11:27; vergelijk Lucas 10:21-22).

Eén van de belangrijkste redenen dat Jezus Christus in men-

David: Een Herder Leert van de Schepping

Zittend op een heuveltop omringd door schapen kijkt de jonge herder vol verwondering naar de flikkerende nachthemel. Later zou de jongen opgroeien en enkele gedachten vastleggen, die bij hem opkwamen toen hij naar de fonkelende, door sterren verlichte hemel staarde: “Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?” (Ps. 8:4-5).

Die jongen was David—de herder die een koning werd en veel van de Psalmen schreef. Wat kunnen wij van het voorbeeld van deze herdersjongen leren?

David was onverschrokken. Hij doodde een beer, een leeuw en de Filistijnse reus Goliath. Vol geloof herstelde David de eer van God, staande voor een bevreesd Israël en een arrogante, heidense natie. God aanbidde diende hij een paranoïde, jaloeze koning Saul, die probeerde hem te doden.

David leidde Israël zegevierend door vele veldslagen, tot eer van God. Zijn trouw bracht prins Jonathan, de klaarblijkelijke erfgenaam, ertoe om David te helpen de troon in zijn plaats te bestijgen.

Maar toch was David niet immuun voor vleselijke verleidingen. Hij beging overspel met Batseba en liet daarna haar echtgenoot Uria doden. God kastijdde David in het openbaar voor zijn zonden, waarvan hij diepe spijt had (Ps. 51).

God vergaf David, maar deelde hem mee dat zijn gebrek aan zelfcontrole zou resulteren in voortdurende opschudding binnen zijn eigen familie. Later moest David vluchten voor de poging van zijn zoon om zijn koninkrijk over te nemen. De koning rouwde als een ware vader toen deze opstand het leven van zijn zoon Absalom kostte. Toen David later zijn legers telde alvorens te gaan vechten, strafte God Israël voor deze goddeloze handeling.

Dit was koning David, een man van uitersten, van rechtvaardige tot verwerpelijke handelingen. Een sleutel tot Davids succes en de hechte verhouding met God wordt gevonden in

Psalm 51. Daar vinden wij het ware goddelijke hart, diep begraven in de borst van een berouwvolle zondaar (Hand. 13:22). Zijn nederige houding hielp David om het doel van God met de mensheid te begrijpen.

Vol ontzag voor de grootsheid van Gods schepping vroeg David: “Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?” (Ps. 8:5).

David wist dat de mens het hoogtepunt van Gods fysieke schepping was: “Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond. Gij doet hem heersen over de werken uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd” (verzen 5-6; zie ook Gen. 1:26).

Het boek Hebreëen doet verslag van Davids woorden en voegt dan toe dat wij nog niet onze ontzagwekkende bestemming hebben bereikt: “Want bij dit: alle dingen hem [de mens] onderworpen, heeft Hij [God] niets uitgezonderd, dat hem niet onderworpen zou zijn. Doch thans zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn” (Hebr. 2:6-8).

Wij lezen dan dat God door Jezus Christus (verzen 9-11) “vele zonen tot heerlijkheid” zal brengen (vers 10). De tijd komt wanneer wij echt kunnen worden bekroond “met heerlijkheid en luister” (Ps. 8:6), wanneer de gelovigen als koningen en priesters van God (Openb. 5:10) op aarde zullen regeren.

De kroon van glorie en eer waarvan David sprak, maakt deel uit van onze bestemming. Bestel alstublieft onze gratis boekjes *Wat is Uw Bestemming?* en *De Weg naar het Eeuwige Leven* om meer over uw ontzagwekkende toekomst te ontdekken!

David

selijke vorm naar de aarde kwam, was om de Vader volledig te openbaren aan speciaal geroepen en gekozen mensen (vergelijk Hand. 2:38-39).

Wie is de uiteindelijke bron van alle Bijbelse waarheid?

“De Joden dan verbaasden zich en zeiden: Hoe is deze zo geleerd zonder onderricht te hebben ontvangen? Jezus antwoordde hun en zeide: Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem [de Vader], die Mij gezonden heeft” (Johannes 7:15-16).

“... Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen” (Johannes 8:28, HSV; vergelijk 8:26; 14:10).

De mensheid is blind voor de juiste kennis over God en Zijn plan met ons, en als resultaat hiervan lijdt de wereld hier verschrikkelijk onder.

zal hem opwekken ten jongsten dage [de verrijzenis]” (Johannes 6:44; vergelijk 6:65).

Hoewel het zeker waar is dat wij slechts kunnen worden behouden door de naam van Jezus Christus en Zijn acties voor ons (Hand. 4:12), is het ook waar dat God de Vader met het proces van behoud begint. Zelfs de eerste discipelen werden getrokken door de Vader (Joh. 17:6, 11). Jezus bad de hele nacht tot Hem om begeleiding, alvorens hij de 12 discipelen koos (Luc. 6:12-13).

Van wie is deze wereld altijd grotendeels onbewust geweest?

“Zij dan zeiden tot Hem: Waar is uw Vader? Jezus antwoordde: Noch Mij, noch mijn Vader kent gij: Indien gij Mij kent, zoudt gij ook mijn Vader kennen” (Johannes 8:19).

“Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U, en dezen weten, dat Gij Mij gezonden hebt” (Johannes 17:25).

Dit is waarom de apostel Paulus de menselijke beschaving “de tegenwoordige boze wereld” (Gal. 1:4) noemde. Dit is

waarom “de gehele wereld in het boze ligt” (1 Joh. 5:19). De mensheid kan de juiste kennis over God en Zijn plan met elk van ons niet zien—en de wereld lijdt dientengevolge afschuwelijk. Er komt echter een tijd dat “de aarde vol zal zijn van de kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken” (Jes. 11:9; Hab. 2:14).

Tot wie zouden wij onze gebeden moeten richten?

“Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd” (Matteüs 6:9).

“Hij zeide tot hen: Wanneer gij bidt, zegt: Vader, uw naam worde geheiligd” (Lucas 11:2).

Wat algemeen het “Onze Vader” wordt genoemd, is een model, of overzicht, voor een gebed. Hoewel het zeker niet verkeerd is om het gebed woord voor woord te herhalen, is het beter om de elementen, die Jezus Christus besprak in dit overzicht, in onze gebeden op te nemen in plaats van nauwkeurig de woorden te herhalen (zie Matt. 6:9-13; Luc. 11:2-4). De Bijbel raadt onnodige herhaling in gebeden af (Matt. 6:7).

Volgde Jezus Christus de instructies die Hij Zijn discipelen had gegeven?

“Dit sprak Jezus en Hij hief zijn ogen ten hemel en zeide: Vader de ure is gekomen . . .” (Johannes 17:1).

Het 17e hoofdstuk van Johannes toont een lang gebed van Jezus Christus. Verscheidene keren tijdens dit gebed toont Christus aan dat Hij Zijn gebed tot Zijn Vader richt (Joh. 17:5, 11, 21, 24-25).

Is God enkel de Vader van Jezus Christus?

“Jezus zeide tot haar [Maria Magdalena]: Houd Mij niet vast [raak me niet aan], want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar

mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God” (Johannes 20:17).

Dit belangrijke vers dient als een passende inleiding tot het laatste onderdeel van deze les: kennis van het doel van het menselijke leven. Sprekend over het ware christelijke leven als mens, was het de dierbaarste wens van de apostel Paulus voor christenen dat “de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen” (Ef. 1:17).

GODS GROTE DOEL MET DE MENS

Gods uiteindelijke doel met de mensheid is onvermijdelijk verbonden aan de aloude vraag: “Wat is de mens?”—de vraag die koning David en de patriarch Job vele eeuwen geleden stelden.

In welke algemene context stelde David de vraag: “Wat is de mens?”

“Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: Wat is de mens,

dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet? Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond. Gij doet hem heersen over de werken uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd” (Psalm 8:4-7).

Onder welke omstandigheden stelde de patriarch Job dezelfde vraag?

“Laat van mij af, want mijn dagen zijn een ademtocht. Wat is de mens, dat Gij hem zo groot acht en uw aandacht op hem vestigt, dat Gij elke morgen hem bezoekt, elk ogenblik hem beproeft?” (Job 7:16-18).

David werd overweldigd door de ontzagwekkende majesteit van Gods doel met de mens en drukte zijn dankbaarheid uit in dankbare lof aan Zijn Schepper. Daartegenover protesteerde de lijdende Job dat de mens slechts tijdelijk en onbelangrijk lijkt om Gods voortdurende zorg te rechtvaardigen en vroeg God om hem in zijn ellende alleen te laten.

Toch overdachten beide mannen waarom God—Die een veel grotere macht en majesteit heeft—een dergelijke opvallende interesse in het menselijke ras stelt. Wij moeten de betekenis van beide Bijbelse gedeeltes begrijpen zodat we de majesteit en de omvang van Gods doel volledig kunnen begrijpen.

Welk apostolisch boek citeert deze woorden van koning David?

“Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, of des mensens zoon, dat Gij naar hem omziet? Gij hebt hem voor een korte tijd beneden de engelen gesteld, met heerlijkheid en eer hebt Gij hem gekroond, alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen. Want bij dit: alle dingen hem onderworpen, heeft Hij niets uitgezonderd, dat hem niet onderworpen zou zijn” (Hebreeën 2:6-8).

Wellicht meer dan enig ander boek van het Nieuwe Testament helpt de brief aan de Hebreeën ons de basale waarheden te begrijpen, die God aan de mensheid gaf in wat wij het Oude Testament noemen.

Weidt het boek Hebreeën uit over deze poëtische woorden van David?

“Want bij dit: alle dingen hem onderworpen, heeft Hij niets uitgezonderd, dat hem niet onderworpen zou zijn.

In Genesis gaf God aan de mens heerschappij om over Zijn Schepping te heersen—een ongehooflijke verantwoordelijkheid. De mensheid is hierin tekortgeschoten. De chaotische staat van de wereld bevestigt dit.

Doch thans [in de huidige tijd] zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn; maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond” (Hebreeën 2:8-9).

In het eerste boek van de Bijbel gaf God aan de mens de heerschappij over Zijn aardse schepping—een ontzagwekkende verantwoordelijkheid, die de mensheid slechts gedeeltelijk heeft vervuld. De chaotische staat van de moderne wereld bewijst deze realiteit. De echte vervulling van deze gehele passage vindt echter plaats wanneer Jezus Christus terugkeert naar deze wereld om te regeren. Alle dingen zullen onder de heerschappij worden geplaatst van de mensen die zullen zijn opgewekt tot het eeuwige leven. Wij zullen voor eeuwig met God en Christus regeren in het Koninkrijk en de familie van God. In dit specifieke gedeelte wordt lijden in beeld gebracht. Jezus Christus leed in het vlees, zodat ieder van ons deel kan hebben aan het Koninkrijk van God. Het lijden komt eerst, de glorie komt daarna.

Welk doel van zijn lijden begreep Job niet?

“Want het voegde Hem [Jezus], om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken” (Hebreeën 2:10).

Dit is wat de patriarch Job nog niet volledig begreep. Jezus Christus is dus niet de enige die moest lijden. Alhoewel ons lijden op geen manier met dat van Hem vergeleken kan worden, moeten wij dezelfde weg bewandelen. “Indien wij volharden [in lijden], zullen wij ook met Hem als koningen heersen” schreef Paulus (2 Tim. 2:12).

Christus gaf ons zeker een voorbeeld hoe wij moeten lijden zonder te klagen. “Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor u geleden heeft en u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden” (1 Petr. 2:21). Mede door het lijden creëert God in Zijn kinderen Zijn eigen goddelijke aard en Zijn heilig en rechtvaardig karakter (2 Petr. 2:1-4). (Het onderwerp van het lijden zal diepgaand in Les 4 worden behandeld.)

Zij die als Jezus Christus worden ten tijde van de verrijzenis zullen in meer opzichten op Hem lijken dan alleen het zijn van een geestelijk wezen. Zij zullen de werkelijke aard van de Vader met Hem delen. God geeft die goddelijke aard aan dergelijke mensen wanneer zij de Heilige Geest ontvangen, die in de loop van de daaropvolgende tijd moeten groeien in genade en kennis (2 Petr. 3:18).

Behoud in het Koninkrijk van God is het uiteindelijke doel van ons leven. Het maakt de door ons ervaren goede tijden en lijden lonend. Velen zullen tot de eeuwige glorie worden gebracht—en het ontzagwekkende, rechtvaardige karakter van God Zelf bezitten.

Onderschat nooit de waarde van uw leven. U werd geboren om één van Gods kinderen te worden. U werd geboren om Zijn aard te ontvangen. U werd geboren om een lid van Gods eigen familie te worden!

TOT SLOT

Vraag, om nog meer kennis te krijgen over de punten uit deze les, een gratis exemplaar aan van de volgende boekjes:

- Wat Is Uw Bestemming?
- Bestaat God?
- Is Er Leven Na de Dood?
- De Weg naar Eeuwig Leven
- Gods Plan volgens Zijn Heilige Dagen
- De Bijbelse Rustdag—Zaterdag of Zondag?
- Het Evangelie van Gods Koninkrijk
- Verander Uw Leven: Het Bekeringsproces

Neem contact met ons op via de contactgegevens, welke u hiernaast aantreft.

Les 4 behandelt de vraag: waarom God het toestaat dat de mens moet lijden. Deze les geeft antwoorden over wie lijden veroorzaakt heeft, en geeft aan dat er iets belangrijks is dat ontwikkeld wordt door het lijdensproces heen. Deze les beantwoordt de vraag: Waarom moest Jezus Christus lijden? Deze en andere vragen over het lijden worden beantwoord in de volgende les.

Punten ter overweging

Deze vragen zijn bedoeld als studiehulp, om u aan te sporen de concepten, die in de les worden besproken, te overwegen en u te helpen deze op een persoonlijk niveau toe te passen. Wij raden u aan om de tijd te nemen de antwoorden op deze vragen uit te schrijven en deze te vergelijken met de aangereikte verzen. Neem alstublieft schriftelijk contact met ons op als u commentaar, suggesties of vragen over deze les of de rest van de cursus heeft.

- Wat is het wezenlijke, fundamentele verschil tussen mensen en andere schepselen? (Gen. 1:26-27; 2:7; 9:6)
- Heeft de mens een onsterfelijke ziel? Wat gebeurt er met de ziel die zondigt? (Eze. 18:4, 20; Pred. 12:7)
- Sommige mensen geloven niet dat Jezus in het vlees kwam. Werd Jezus Christus echt mens? (1 Joh. 4:3; 1 Tim. 2:5; Jes. 52:2)
- Zijn alle menselijke wezens geschapen naar het beeld van God? (Jak. 3:9) Werd de mens Jezus ook gemaakt naar het beeld van God? (2 Kor. 4:34; Kol. 1:13-15)
- Wat is onze uiteindelijke bestemming? (Rom. 8:28) Wiens glorie zullen we hebben? (Kol. 3:4)
- Velen geloven dat de hemel de beloning voor de rechtvaardigen is. Waar zullen de opgewekte heiligen van God regeren? (Openb. 5:9-10)
- Welke familieverhouding wordt getypeerd door de relatie tussen God en Jezus Christus? (Marc. 1:1; Matt. 11:27; Kol. 1:3)
- Waar had Jezus het begrip en de doctrine ontvangen, die Hij onderwees aan de mensen in Zijn tijd? (Joh. 7:16)
- Is God de Vader ook onze Vader, of slechts de Vader van Jezus Christus? (Joh. 20:17)
- Zal elk van ons ook worden verheerlijkt net als Christus als wij door lijden heen worden volmaakt? (Hebr. 2:10)

© 2014 United Church of God Holland. Alle rechten voorbehouden. Zover niet anders aangegeven zijn de in deze publicatie aangehaalde bijbelverzen afkomstig uit de NBG. *Auteurs* John Ross Schroeder. *Bijdragen* Jerold Aust, Gerhard Marx. *Redactie* Scott Ashley, Bill Bradford, Anne Kristel Dekker, Jamie de Moei, Peter Eddington, Roger Foster, Roy Holladay, Paul Kieffer, Darris McNeely, Burk McNair, Marcos Rosales, Tom Robinson, Mario Seiglie, Donald Ward, Robin Webber. *Vertaling* UCG Holland. *Ontwerp* Shaun Venish.

United Church of God Holland The Good News

Postbus 93
2800 AB Gouda
Nederland

Telefoon/fax 084-8704080

E-mail info@ucg-holland.nl

Website www.ucg-holland.nl

ABN-AMRO rekening NL43ABNA0538360747
ING rekening NL72INGB0003561825

Deze uitgave is gratis en is mogelijk geworden door de vrijwillige bijdragen van leden van UCG Holland en sympathisanten die dit werk steunen. Giften zijn altijd welkom en worden dankbaar geaccepteerd. Giften in Nederland gegeven aan UCG Holland zijn aftrekbaar voor de belasting (ANBI geregistreerd).

Op de website www.ucg.org treft u meer (wereldwijde) correspondentieadressen aan.